

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Lvдовici De Ponte, Societatis Iesv, Meditationvm De
Praecipvis Fidei Nostrae Mysteriis**

Vitae Ac Passionis D. N. Iesv Christi; B.V. Mariae, & aliquorum Sanctorum

Qvae Mysteria Resvrrectionis, Apparitionis, & Ascensionis, vsq[ue] ad
Spiritus Sancti Aduentum & Euangelij promulgationem, complectitur

Puente, Luis de la

Coloniae, Anno M.DC.XII.

Med. 5. De Apparitione facta alijs mulieribus simul cum Maria Magdalena.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-38195](#)

DE APPARIT. MULIERIB. 61

tibi, quas possum maximas, obtantum fauorem, quo nos prosequeris, dans nobis Patrem tuum, in Patrem nostrum; Deumque tuum in Deum nostrum. O Anima mea, si tales habes Patrem, quid vis amplius? & si tales Deum, quid amplius queris? O Pater mi, ostende te mihi Patrem faciens me dignum qui tuus sim filius. O Deus meus, ostende te esse Deum meum, faciens me unum spiritum tecum, per unitatem perfectae charitatis, Amen.

MEDITATIO V.

DE APPARITIONE
alijs mulieribus, & ipsi MA-
GDALENÆ
facta.

PVNCTVM I.

DISCEDENS Sancta Magdalena, magno animi gaudio, ex loco monumenti; assecuta est reliquias socias in itinere; ac referens illis, quod sibi euenisset, omnes sunt inflammatæ magno desiderio Magistrum suum videndi, qui aduertens illarum desiderium & furorem, quo adeò diluculo venerant ad monu-

monumentum, obuiam illis factus & salutans
dixit: *a Auete.*

a Mar. 28.9

PERPENDENDVM hic est, quantum curam Christus Dominus adhibeat, in reddendo suis laborum, & vigiliarum præmio, quamuis differat interdum visitationem, donec aptiores illi ac digniores se reddant, ad copiosiorem fructum ex ea referendum. Ex quo discā, nunquam defistere à piis exercitiis, etiam si huiusmodi visitatio diutius differatur. Estque magna consolationis motuum, si attendamus Christi Dñi nostri bonitatem, qui, modò rectā ac feruentē intentionē ipsi placendi, in nobis videat, facile dissimulat im pfectiōes aliquas pijs nostris desiderijs admixtas; vt euenit pijs hisce mulierib', quæ, et si cū aliqua fidei im pfectione venerunt, vt illū vngerēt; quia tamē intimē desiderabant illi placere, intuitu pii huius desiderii & intentionis, voluit illas cōsolari. O quam hilares illæ permanerunt ex aspectu sui Magistri! & quam benè collocatos existimarunt præteritos suos omnes labores: solo enim illo verbo *Auete*, quasi diceret: gaudete & este hilares, ingenti fuerunt salute & gaudio repletæ: quia verbum Christi est efficax, & operatur quidquid significat. Nec absque mysterio, verbo hoc usus est Saluator, quo Angelus Gabriel, cùm eius Incarnationem B. Virginis annunciasse, fuit usus; ut sic confirmans quod Angelus dixerat, ipse his mulieribus annunciasse, per sanctissimam suam Resurrectionem, abolendam

male-

maledictionem culparum, quam per mulierem vnam omnes incurrimus. O Saluator mi, veni in animam meam, & in omnes eius facultates; ac dic illis, *Auete*: tuo enim verbo replebuntur omnes benedictione & gaudio, quod gloria tua Resurrectione nobis comparasti.

PUNCTVM II.

STATIM atque hæ piæ mulieres, Magistrum suum Christum Dominum nostrum viderunt; ^a accedentes tenuerunt pedes eius, & adorauerunt eum. Non se præcipitanter ad hoc proiecerunt, sicut Magdalena primùm apud monumentum fecerat; sed maxima, qua potuerunt reverentia, ad illum accesserunt, & adorarunt, & facta ab ipso potestate, tenentes eius sacratissimos pedes, amantissimè sunt osculatae. Et hic assecuta est Magdalena, quod tantopere desiderabat, ut tangere liceret, & osculari pedes Christi Magistri sui. O quantam iucunditatem senserit in huiusmodi tactu; & osculo sacratissimorum illorum vulnerum, quæ tanto desiderio vngere concipiuerat; illæ venerant ad monumentum, vt Christum vngerent; sed Christus illas vnxit vunctione, qua ipse vngtus erat, ^b Psal. 44.8. leo videlicet latitiae, ac diuini spiritus devotione, quem super illas effuderat.

AD imitationem harum sanctorum mulierum, (quas S. Marcus tres tanquam præcipuas fuisse refert) curandum mihi est, vt tres

Marc. 16.1.

ani-

animæ meæ facultates, in ipso Christo Domino vngendo occupentur. Memoria piis cogitationibus; Intellectus sanctis meditationibus; voluntas feruentibus affectibus: ementes huiusmodi vunctiones ab eo, qui dixit: *c omnes*

c Isai. 55. 1.

sitientes venite ad aquas; & qui non habetis argentum, properate, emite absq; argento, & absq; villa commutatione, quia ipsem et gratis nobis dat pretium, quo hanc vunctionem emamus: eius autem auxilio & fauore multa exercitia offeram mortificationis, tāquam pretium ipsi gratum; petamque, ut mihi aromaticas huius modi species largiatur, quibus illum vngam: siquidem de manu eius, omne bonum mihi obueniet. O Christe I E S V, quem Pater æternus,

d Psal. 44. 8.

d vnxit oleo lætitiae, præ confortibus tuis, nō indiges adeò vilibus vunctionibus, quales sunt meæ; sed charitas tamen tua tanta est, vt pro oleo & vunctione lætitiae tuæ accipias, quod me videas tui amore inflammatum. En offero tibi aromaticas species, quas comparaui, affectus videlicet laudum, & animi grati, amoris ac fiduciæ, viuaque desideria, omnes virtutes consequendi, vt illis te vngam. Sed tu Domine, qui te quarentes præuenis, e cito anticipet me misericordia tuæ, fac mihi potestatem sacratissima tua vulnera spiritu contingendi; eorumque pretiosissimo liquore vnge cor meum, vt diuini tui spiritus gratia adiutum, in tuo semper amore & servitio occupetur.

Amen.

P.V.N.

PVNCTVM III.

Tunc ait illis Iesus; nolite timere. Ite, nuntiate fratribus meis, vt eant in Galilæam: ibi me videbunt.

a Matt. 28.

10.

IN lætissimo hoc nuncio, quod iussit Christus suis fratribus referri, appareat, quam sit proprium & familiare ipsi spiritui Dei, conformem se ostendere spiritui Angelorum, & ministrorum suorum, cum idem ipse dicit, quod illi, illudq; confirmat maioribus amoris indicijs & signis. Angeli dixerant mulieribus, dicite discipulis eius, quia surrexit; & ecce præcedit vos in Galilæam; ibi eum vides: ipse autem Christus Dominus dixit, dicite fratribus meis: & qui Angelos non vocavit fratres, Homines fratres vocat, in signum tenerioris ac iucundioris amoris, ob consanguinitatem & similitudinem assumptæ humanæ naturæ. O Iesu amantissime, quam dulce est auribus meis hoc verbum, quod procedit ex ore tuo: dicite fratribus meis; nunquam defatigabor illud audiendo, quamuis sæpiissimè repetas. Loquere illud Domine cordi meo, & fac me sentire spiritum, quem in eo repositū habes, vt impetrem virę similitudinem, quam à tali fraternitate procedere par est.

PERPENDENDA quoque est causa, cur præceperit Christus Dominus Apostolis, (sicut prius etiam Angeli dixerant) ut se conferrent in Galilæam, ubi essent illum visuri; si quidē eodem ipso die cogitabat, & statuerat,

E

illos

Illos in Iudea, imo in Ierusalem, ubi tunc erant, visitare. Causa huius fuit, quod locus ille Iudeæ, esset valde inquietus & turbatus, ipsi⁹ turbatione & timore pleni: quare, ut maiori quiete ac voluptate, ipsius præsentia fruerentur, iussit illos ire in Galilæam, locum, à strepitu magis remotum, ac quietum: nobis significat, quod licet obiter visitet suos, in strepitu & turbationibus huius mundi existentes, placet tamen illi, ut quietorem locum quaeramus, in quo diutius illum videre, & cum eo conuerteri possimus, in oratione & contemplatione. Ipsumque nomen Galilææ aliquid tale significat, transmigrationem videlicet: nam qui videre & frui Christo resuscitato volunt, transmigrare debent, & mutari à vitijs ad virtutem; à laxiori vita, ad strictiorem; à strepitu, ad quietem, à corpore, ad ferorem; & ab imperfectione, ad perfectionem. O Dulcisime Iesu, cui tantopere placet Galilæa, trasfer me hac transmigratione adeo tibi grata, ut efficiar dignus te videre, contemplatione quidem in hac vita, ut postea ad alteram translatus, te facie ad faciem videam in æternum. Amen.

MEDITATIO VI.

DE APPARITIONE CHRISTI SANCTO PETRO FACTA, & DE ILLIS,
QUÆ EAM PRÆCERERUNT.

PVN-

S. Grego.
Homil 21.
in Euang.